

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 20C/19/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8113223875
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 08. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marek Bujňák
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2014:8113223875.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov, samosudca JUDr. Marek Bujňák, v právnej veci žalobcu PROFÍ CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava 26, IČO: 35 792 752, právne zastúpeného Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 810 11 Bratislava, IČO: 47 233 516, proti žalovanému C. Š., T.. XX.XX.XXXX, H. XXXXX/XX, XXX XX C.Š., občan SR, za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaného OZ právna pomoc spotrebiteľom zastúpeného JUDr. Ladislavom Miklušom, advokátom, Baštova 2, 040 01 Košice, o zaplatenie 1.159,16 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Konanie o zaplatenie sumy 35 eur z a s t a v u j e.

II. Žalobu z a m i e t a.

III. Žalovanému náhradu trov konania n e p r i z n á v a a žalobca n e m á právo na ich náhradu.

IV. Žalobca je p o v i n n ý nahradiť vedľajšiemu účastníkovi Občianskemu združeniu právna pomoc spotrebiteľov trovy konania vo výške 208,35 eura predstavujúcej trovy právneho zastúpenia na účet pr. zástupcu vedľajšieho účastníka JUDr. Ladislava Miklušá, advokáta do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobou podanou na tunajšom súde dňa 16.8.2013 si žalobca uplatnil voči žalovanému právo na zaplatenie sumy 1.159,16 eura s príslušenstvom. V odôvodnení svojej žaloby uviedol, že žalobca uzatvoril dňa 13.11.2008 so žalovaný Zmluvu o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej poskytol žalovanému úver vo výške 663,88 eura. Poskytnutý úver spolu s úrokom sa žalovaný zaviazal splatiť v 36 mesačných splátkach vo výške 36,18 eura, v termínoch splatnosti podľa splátkového kalendára, ktorý bol dohodnutý v zmluve. Žalovaný sa dostal do omeškania už s úhradou splátky č. 1, pričom do okamžitej splatnosti zaplatil len sumu 128,32 eura. Nakoľko žalovaný bol v omeškaní s úhradou splátky viac ako 3 mesiace, žalobca vyhlásil okamžitú splatnosť úveru. Žalovaný mal uhradiť žalobcovi sumu 1.174,16 eura dňa 12.7.2009. Túto sumu uhradil len čiastočne vo výške 15,- eur.

Dňa 2.1.2014 vstúpil do konania vedľajší účastník OZ právna pomoc spotrebiteľom. Vo vyjadrení zo dňa 20.1.2014 vzniesol vedľajší účastník námietku premlčania.

Žalobca k námietke premlčania uviedol, že táto je nedôvodná, pretože žalobca si uplatnil nárok voči žalovanému pred rozhodcovským súdom, ktorý vydal dňa 14.5.2010 rozsudok. Dňa 4.1.2012 vydal Okresný súd Prešov pod sp. zn. 72Er/252/2012 uznesenie, ktorým zamietol žiadosť exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie z dôvodu toho, že rozhodcovskú doložku považoval za neplatnú. Dňa 24.7.2013 rozhodca vydal rozhodcovské uznesenie, ktorým zastavil rozhodcovské konanie pre nedostatok právomoci. Žalobca poukázal na analogické použitie ustanovení § 106 ods. 1, 2 O.s.p., podľa

ktorého účinky podania žaloby v rozhodcovskom konaní zostali zachované ak žaloba bola podaná na všeobecný súd do 30 dní od rozhodnutia rozhodcu o nedostatku právomoci vo veci konať. Žalobca ďalej uviedol, že zmluva o úvere je tzv. absolútnym obchodom čo znamená, že úprava Obchodného zákonníka sa použije vždy, ibaže niektorá otázka v ňom nie je upravená alebo osobitný zákon obsahuje samostatnú úpravu na ochranu spotrebiteľa výhodnejšiu. Súčasná úprava premlčania v Občianskom zákonníku nie je právnou úpravou určenou na ochranu spotrebiteľa. To, že na obchodnoprávne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľom, sa aplikujú ustanovenia aj Obchodného zákonníka výslovne vyplýva z ust. § 266 ods. 5 Obchodného zákonníka. Zároveň v obchodnom zákonníku je presne stanovené, ktoré z jeho ustanovení sa na takýto vzťah s účastňou spotrebiteľa nemôžu použiť, resp. sa upravujú obmedzenia pre jeho použitie. Úprava premlčania tam nepatrí. Právna úprava premlčania v Občianskom zákonníku nie je úpravou, ktorú možno považovať za ustanovenia na „ochranu spotrebiteľa“. Podstatou ustanovení na „ochranu spotrebiteľa“ je zabezpečiť spotrebiteľovi rovnaké právne postavenie, aké by mal rovnocenný partner k dodávateľovi. Právna úprava premlčania musí voči obidvom účastníkom pôsobiť rovnako. Pre aplikáciu Obchodného zákonníka alebo Občianskeho zákonníka nemôže byť rozhodujúce, či osobou zaviazanou plniť nárok je spotrebiteľ alebo dodávateľ. Úvaha o tom, že úprava premlčania v Občianskom zákonníku je pre spotrebiteľa výhodnejšia vychádza len zo zdanlivého a predčasného záveru a platí iba pre prípad, ak spotrebiteľ vystupuje v postavení dlžníka. Ak je spotrebiteľ v postavení veriteľa, potom by pre neho táto úprava žiadnu výhodu nepriniesla. Zdanlivá výhoda použitia Občianskeho zákonníka oproti obchodnoprávnej sa prejavuje naplno ako nevýhoda, ak dôjde k uznaniu dlhu. Vyššie uvedené vychádza aj z rozsudku Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 32 Cdo 3337/2010.

Vedľajší účastník vo vyjadrení zo dňa 8.4.2014 uviedol, že nesúhlasí s analogickým použitím ustanovení § 106 O.s.p. z dôvodu, že uvedený názor popiera súkromnoprávny princíp „bdelým patrí právo“ a princíp premlčateľnosti majetkových práv. Využitím tejto analógie by bolo možné, aby rozhodca napr. aj po 20 rokoch, od kedy sa začalo viesť pred ním konanie, zastavil konanie pre nedostatok právomoci a žalobcovi by zostalo majetkové právo naďalej nepremľčané, ak by súčasne podal na proti spotrebiteľovi žalobu na príslušnom súde v 30 dňovej lehote od zastavenia konania pred rozhodcom. Ďalej uviedol, že účinok zachovania lehoty pre účely rozhodcovského konania pre žalobcu nastane len za predpokladu platnosti rozhodcovskej doložky, len v prípade platnosti rozhodcovskej doložky všeobecný súd konanie zastaví. Zároveň žalobcovi uplynula aj 4 ročná premlčacia lehota.

Podaním zo dňa 21.8.2014 žalobca zobrať žalobu späť v časti zaplatenia sumy 35,- eur, pretože žalovaný dňa 22.8.2013 uhradil sumu 5,- eur, dňa 23.9.2013 sumu 5,- eura, dňa 25.10.2013 sumu 5,- eur, dňa 22.11.2013 sumu 5,- eur, dňa 31.12.2013 sumu 5,- eur, dňa 22.1.2014 sumu 5,- eura dňa 22.2.2012 sumu 5,- eura. V uvedenom podaní žalobca uviedol, že maximálna výška odplaty bola v zmysle zákona vo výške 98,44%. Výška odplaty dohodnutá v zmluve o revolvingovom úvere neprevyšuje túto odplatu, akú právna úprava relevantná v čase uzatvorenia zmluvy o revolvingovom úvere pripúšťala. Žalobca zároveň napadal účelnosť trov vedľajšieho účastníka a to z dôvodu toho, že každé jedno podanie je obsahovo totožné, bez toho, aby sa vôbec zohľadnila rôznosť skutkového a právneho stavu jednotlivého konania.

Podľa § 96 ods. 1 O.s.p. navrhovateľ môže vziať za konania späť návrh na jeho začatie, a to sčasti alebo celkom. Ak je návrh vzatý späť celkom, súd konanie zastaví. Ak je návrh vzatý späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví.

Podľa § 96 ods. 2, 3 O.s.p., súd konanie nezastaví, ak odporca so späťvzatím návrhu z vážnych dôvodov nesúhlasí. Nesúhlas odporcu so späťvzatím návrhu nie je účinný, ak dôjde k späťvzatiu návrhu skôr, než sa začalo pojednávanie, alebo ak ide o späťvzatie návrhu na rozvod, neplatnosť manželstva alebo určenie, či tu manželstvo je alebo nie je. V takomto prípade súd rozhodne o zastavení konania do 30 dní od späťvzatia návrhu.

Keďže žalobca vzal žalobu v časti zaplatenia sumy 35,- eura späť pred začatím pojednávania súd konanie vo veci v zmysle vyššie citovaného zákonného ustanovenia v časti zaplatenia sumy 35,- eur zastavil.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom žalovaného a oboznámením sa s listinnými dôkazmi, a to výpisom z obchodného registra, oznámením o zosplatnení zo dňa 14.6.2009, zmluvou o revolvingovom úvere č.8300014630, doručenkou na č.I.9, oznámením veriteľa o schválení úveru dlžníkovi zo dňa 13.11.2008,

kartou klienta, vstupom do konania na strane žalovaného zo dňa 2.1.2014, vyjadrením k žalobnému návrhu, vyjadrením k námietke premlčania zo dňa 6.3.2014, rozhodcovských uzneseníach zo dňa 24.7.2013, vyjadrením zo dňa 4.3.2014, uznesením Okresného súdu Stará Ľubovňa zo dňa 9.12.2013, oznámením na výzvu súdu zo dňa 13.3.2014, vyjadrením vedľajšieho účastníka zo dňa 8.4.2014, ospravedlnením neúčasti na pojednávaní, čiastočným späťvzatím, vyjadrením zo dňa 21.8.2014, vyjadrením zo dňa 18.8.2014 a celým spisom 20C/19/2014 a zistil tento skutkový stav:

Žalobca uzatvoril so žalovaným dňa 13.11.2008 Zmluvu o revolvingovom úvere č. 8300014630, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanému úver vo výške 663,88 eura. Žalovaný sa zaviazal uhradiť úver v 36 mesačných splátkach po 36,18 eura. Ročná úroková sadzba bola dohodnutá vo výške 64,19%, RPMN 62,83 % a priemerná hodnota RPMN 61,36%. Z karty klienta vyplýva, že žalovaný uhradil žalobcovi sumu 143,32 eura. Písomným podaním zo dňa 14.6.2009 oznámil žalobca žalovanému zosplatenie úveru. Žalobca si pohľadávku voči žalovanému uplatnil na rozhodcovskom súde, ktorý vydal dňa 14.5.2010 rozhodcovský rozsudok pod sp. zn. RK-260/10-EK. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 8.6.2010 a vykonateľnosť dňa 12.6.2010. Dňa 7.5.2012 požiadal súdny exekútor o udelenie poveria na vykonanie exekúcie. Dňa 4.1.2012 vydal Okresný súd Prešov pod sp. zn. 72Er/252/2012 uznesenie, ktorým zamietol žiadosť exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie z dôvodu toho, že rozhodcovskú doložku považoval za neplatnú. Uznesením zo dňa 9.11.2012, sp. zn. 72Er 252/2012 - 12 súd exekúciu zastavil. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 10.1.2013. Žalovaný uhradil žalobcovi dňa 22.8.2013 sumu 5,- eur, dňa 23.9.2013 sumu 5,- eura, dňa 25.10.2013 sumu 5,- eur, dňa 22.11.2013 sumu 5,- eur, dňa 31.12.2013 sumu 5,- eur, dňa 22.1.2014 sumu 5,- eura dňa 22.2.2012 sumu 5,- eura.

Zistený skutkový stav súd takto právne posúdil:

Vstupom Slovenskej republiky do európskeho hospodárskeho a právneho systému boli do Občianskeho zákonníka zákonom č. 150/2004 Z.z. s účinnosťou od 1.4.2004 v piatej hlave začlenené ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách. Uvedená právna úprava má základ v smernici Rady č. 93/13/EHS z 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách.

Podľa § 52 ods.1, ods.2, ods.3, ods.4 Občianskeho zákonníka / v znení účinnom ku dňu uzatvorenia úverovej zmluvy / Spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 100 ods.1, ods.2, ods.3 Občianskeho zákonníka právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihladne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať. Premlčujú sa všetky majetkové práva s výnimkou vlastníckeho práva. Tým nie je dotknuté ustanovenie § 105. Záložné práva sa nepremičujú skôr, než zabezpečená pohľadávka. Nepremičujú sa takisto práva z vkladov na vkladných knižkách alebo na iných formách vkladov a bežných účtoch, pokiaľ vkladový vzťah trvá.

Podľa § 101 Občianskeho zákonníka pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa § 112 Občianskeho zákonníka ak veriteľ v premlčacej dobe uplatní právo na súde alebo u iného príslušného orgánu a v začatom konaní riadne pokračuje, premlčacia doba od tohto uplatnenia po dobu konania neplynie. To platí aj o práve, ktoré bolo právoplatne priznané a pre ktoré bol na súde alebo u iného príslušného orgánu navrhnutý výkon rozhodnutia.

Premlčanie je kvalifikované uplynutie času, v dôsledku ktorého súdnu vymáhateľnosť možno odvrátiť námietkou. Zmyslom tohto inštitútu je zvýšenie istoty v právnych vzťahoch. Premlčaním právo nezaniká, iba sa závažne oslabuje. Základným účelom inštitútu premlčania je pôsobiť na subjekty

občianskoprávných vzťahov, aby v primeraných dobách uplatnili svoje práva (nároky) a zároveň aj zabrániť tomu, aby povinné osoby neboli po časovo neprimeranej dobe nútené splniť si svoje povinnosti. Inštitút premlčania takto zabraňuje dlhodobému trvaniu práva im zodpovedajúcim povinnostiam. Ak uplynula zákonom ustanovená premlčacia doba a oprávnená osoba v nej určeným spôsobom u príslušného orgánu svoje právo nevykonala, vzniká povinnej osobe oprávnenie vzniesť námietku premlčania, a tak spôsobiť stav, že sa oprávnená osoba nemôže s úspechom domáhať na súde svojho práva.

Súd v predmetnom spore prihliadol na námietku premlčania uplatnenej pohľadávky, ktorú vzniesol vedľajší účastník. Žalobca v danej veci poukázal na analogické použitie ustanovení § 106 ods. 1, 2 O.s.p., podľa ktorého účinky podania žaloby v rozhodcovskom konaní zostali zachované ak žaloba bola podaná na všeobecný súd do 30 dní od rozhodnutia rozhodcu o nedostatku právomoci vo veci konať. K tomu súd uvádza, že Krajský súd v Banskej Bystrici vo svojom rozhodnutí zo dňa 16.5.2011, sp. zn. 1 CoE 215/2011 konštatoval „Je zrejmé, že slovenské právne predpisy umožňujú prelomenie materiálnej právoplatnosti rozhodcovského rozhodnutia a že takýto postup je v súlade s právom Európskej únie. Prelomením materiálnej právoplatnosti rozhodcovského rozsudku zaniká aj prekážka právoplatne rozhodnutej veci a časový úsek konania pred rozhodcom sa do premlčacej doby nepočíta, pretože oprávnený, hoci nezdarne, ale predsa len do rozhodnutia odvolacieho súdu uplatňoval svoje práva spôsobom, ktorý právny poriadok za normálnych okolností dovoľuje. Oprávnený tak nemá prekážku uplatniť vec na všeobecnom súde rešpektujúc nariadenie rady ES/44/2001 o právomoci a uznaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach“. Vzhľadom na uvedené bolo vydanie Rozhodcovské uznesenia, ktorým Rozhodca zastavil konanie pre nedostatok právomoci, nadbytočné. Preto sa súd nestotožnil s analogickým použitím § 106 O.s.p. Premlčacia doba začala plynúť dňa 13.7.2009. V čase od podania žaloby na rozhodcovský súd dňa 30.3.2010 do právoplatnosti rozhodcovského rozsudku dňa 12.6.2010, premlčacia doba spočívala. Následne začala dňa 13.6.2010 opätovne plynúť. Premlčacia doba opätovne spočívala, a to odo dňa, keď bol doručený návrh súdnemu exekútorovi, teda dňa 2.5.2012 až do zastavenia exekučného konania dňa 10.1.2013. Opätovne začala premlčacia doba plynúť 11.1.2013 a uplynula dňa 7.6.2013. Ak bol žalobný návrh podaný dňa 16.8.2013, stalo sa tak po uplynutí premlčacej doby. Vznesenú námietku premlčania považoval súd za odôvodnenú, preto mu nezostávalo nič iné ako žalobu veriteľa, ktorou sa domáhal premlčaného práva, zamietnuť.

Pokiaľ ide o použitie ustanovení Občianskeho práva na premlčanie podľa názoru súdu na právny vzťah je potrebné aplikovať ustanovenia o premlčaní podľa Občianskeho zákonníka. V danom prípade ide o vzťah medzi obchodníkom a spotrebiteľom, ktorý prijíma úver na spotrebu. Teda ide o typický občianskoprávny vzťah. Je náležité a plne v súlade s princípmi ochrany spotrebiteľa, že v prípade duplicitnej právnej úpravy rovnakých inštitútov súkromného práva je dôvodné aplikovať právnu úpravu o občianskych právach a nie podnikateľské právo (porovnaj rozsudok Krajského súdu v Prešove vo veci 7Co/174/2013, rozsudok NS SR vo veci 5MCdo 20/09, rozsudok OS Banská Bystrica vo veci 61Cb 221/09, uznesenie Ústavného súdu SR zo dňa 19.6.2013, sp. zn. I. ÚS 402/2013).

O trovách tohto konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 3 O.s.p., aj keď mal účastník vo veci úspech len čiastočný, môže mu súd priznať plnú náhradu trov konania, ak mal neúspech v pomerne nepatrnej časti alebo ak rozhodnutie o výške plnenia záviselo od znaleckého posudku alebo od úvahy súdu; v takom prípade sa základná sadzba tarifnej odmeny advokáta vypočíta z výšky súdom priznaného plnenia v spojení s § 146 ods. 2 druhá veta O.s.p., podľa ktorého ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

Ustanovenie § 146 ods. 2 druhá veta O.s.p. hovorí, že ak sa pre správanie žalovaného vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania žalovaný. Dôvodnosť podania žaloby treba posudzovať z procesného hľadiska, t.j. z hľadiska vzťahu výsledku chovania sa žalovaného k požiadavkám žalobcu. Z tohto hľadiska je teda žaloba v časti zaplatenia 35,- eur podaná dôvodne aj vtedy, ak žalovaný uspokojil žalobcu, hoci k tomu nemal právnu povinnosť (porovnaj uznesenie Krajského súdu v Bratislave zo dňa 27.3.2014, sp. zn. 6Co/394/2013).

Žalovaný bol neúspešný v pomerne nepatrnej časti a to vo výške 35,- eur z 1.159,16 eura. Nakoľko žalovaný si náhradu trov konania neuplatnil súd mu náhradu trov konania nepriznal.

Súd priznal vedľajšiemu účastníkovi plnú náhradu trov konania, ktoré pozostávajú z trov právneho zastúpenia za 3 úkony právnej služby pri hodnote veci 1.124,16 eura po 61,41 eura (prevzatie a príprava právneho zastúpenia, podanie vyjadrenia 20.1.2014, podanie vyjadrenia dňa 8.4.2014) a 3 x režijného paušálu po 8,004 eura podľa § 9 ods.1, § 10 ods.1, § 13a ods.1 písm. a/ a c/, § 16 ods.3, vyhl. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov.

Trovy právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka považoval súd za nepochybné účelne vynaložené, vzhľadom na to, že právo na právnu pomoc pred súdmi je ústavným právom každého subjektu práva. Navyše, účasť vedľajšieho účastníka, ktorého predmetom činnosti je ochrana práv spotrebiteľov v konaní pred súdmi je žiaduca a je vo všeobecnom záujme, pretože vyvažuje faktickú nerovnosť účastníkov konania. Je potrebné si uvedomiť, že v spotrebiteľských sporových konaniach vystupuje prevažne na strane žalovaného bežný spotrebiteľ, ktorý nie je odborne „vybavený“ tak, aby náležite obhajoval svoje záujmy v konaní a bol rovnocennou protistranou právnickej osobe, ktorá je odborne, personálne a materiálne pripravená viesť množstvo súdnych sporov. V predmetnej veci bol vedľajší účastník aktívny a súd rozhodol na základe ním vznesenej námietky premlčania uplatnenej pohľadávky, pričom súd považuje postup vedľajšieho účastníka za súladný so záujmami žalovaného.

Podľa § 149 ods.1 O.s.p., ak advokát zastupoval účastníka, ktorému bola prisúdená náhrada trov konania, je ten, ktorému bola uložená náhrada týchto trov, povinný zaplatiť ju advokátovi.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia písomne v troch vyhotoveniach na Krajský súd v Prešove cestou tunajšieho súdu.

Z odvolania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napadá, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Musí byť podpísané a datované. Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov tak, aby jeden zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť do uplynutia lehoty na odvolanie.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodných skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené /§ 205a/,
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, pri ktorom vznikla poplatková povinnosť zaplatiť súdne poplatky, trovy trestného konania, pokuty, svedočné, znalečné a iné náklady súdneho konania, vedie sa výkon rozhodnutia z úradnej moci (zákon č. 65/2001 Z.z. o správe a vymáhaní súdnych pohľadávok v znení neskorších predpisov).